

Den vanskelige reformen

Det har over tid vært mange innlegg i GD om Ringebu og kommunereformen.

Innleggene konkluderer uten konkret begrunnelse med A: Ringebu bør gå sammen med Sør Fron og Nord Fron, og B: kritikk av Ringebu kommune sitt arbeid med prosess og sonderinger i forhold til nabo-kommuner. Dette er bakgrunnen for mitt innlegg.

Regjeringen har bestemt at det skal bli færre kommuner i landet vårt. Dette er en bestemmelse hver enkelt kommune må forholde seg til. Vi kan ønske at det ikke var slik. Vi kan ønske at den kommunen vi bor i, og som vi er veldig glade i, og fornøyde med, skal forbli slik den er i dag. Men bor vi i en liten kommune, må vi bare innse at vi har to valg. En: Vi kan vente til regjeringa bestemmer hvilke kommuner vi må slå oss sammen med. To: Vi kan bestemme valget selv. Ringebu kommune har valgt å bestemme selv.

Derfor satte formannskapet for flere måneder siden sammen ei arbeidsgruppe, ei strategigruppe, med representanter fra alle de politiske partiene som kort fortalt fikk i oppdrag å legge opp til en prosess med målsetting å utarbeide et grunnlagsdokument for det videre arbeidet med kommunereformen. Strategigruppa rapporterte til kommunestyret, og alle innbyggerne i Ringebu har hele tida kunnet følge med på strategigruppas arbeid ved å gå inn på kommunens hjemmeside. Det har også vært mulig for alle oss vanlige innbyggere å komme med innspill, både på to folkemøter, ett i Ringebu og ett på Fåvang, og ved å gi innspill på kommunens hjemmeside.

Jeg kan ikke forstå annet enn at de av oss som har forsøkt å følge med på strategigruppas arbeid, må gi ros til strategigruppa for å ha gjennomført et grundig, saklig og nøytralt arbeid basert på realiteter.

Med bakgrunn i strategigruppas arbeid, har Ringebu kommune valgt, og det må understrekes, i første omgang, å gå i dialog med kommunene sør for oss, med Øyer, Gausdal og Lillehammer. Vi skal merke oss at det ikke er gjort noe vedtak på at dette må kunne ut i en kommune hvor Ringebu er en del av en ny Sør-dalskommune. Dette vil avhenge av mange faktorer som skal utredes, men ett er sikkert: Den gruppa som nå arbeider for oss innbyggerne i Ringebu, har et stort hovedmål, et udiskutabelt ønske om å finne det beste alternativet for hvilke kommuner de vil anbefale Ringebu å gå sammen med. Og at de baserer arbeidet på realiteter og ikke følelser, må være en udiskutabel fordel i en sak som denne.

Og det vil aldri bli aktuelt med Ringebu som «husmann» til en annen kommune. Det blir ikke aktuelt å miste barnehager, skoler og aldershjem. Det er ikke, og har aldri vært reelt at vårt Ringebu skal bli slukt av en større kommune. Det som er reelt, er at det skal bli en ny kommune, hvor Ringebu er en del,

med sitt bidrag, og de kommunene det velges å gå sammen med, kommer med sine bidrag. Det er dette den nye gruppa arbeider med, og den vil jevnlig rapportere til kommunestyret, slik at vi, innbyggerne, kan følge med og forholde oss til fakta. Og en eventuell folkeavstemning, som også har vært etterlyst gjennom GD, har ingen verdi før vi vet hva vi stemmer over.

Åsa Walters,
Fåvang

Nordheims virkelighet

Miljøpartiet de grønnes representant er bekymret for at noen bygger et samfunn splittet mellom «de og oss andre». Den bekymringen har jeg jobbet med i 23 år. Hvor var og er Billy?

Det ble demonstrert i Lillehammer på mandag 19. januar. Flott! Folkelig engasjement er grunnmuren til det Norge vi skatter så høyt: fellesskap og samhold, et sett verdier vi samles om, som kvinners likestilling med menn, som likeverd mellom alle mennesker uansett opphav, som religiøs frihet – ikke minst menneskeretten til å ha lov til å velge fra guddommer – og den største friheten av de alle, ytringsfriheten.

Billy Nordheim og hans meddemonstranter var opptatt av hårklipp og mat som nye landsmenn kan diske opp med, samtidig som de benyttet sjansen til å prøve å skrive om en virkelighet enhver ærlig sjel ser: Alle vi som er glade i nye landsmenn/-kvinner – de som har flyktet til Norge fra despotiske regimer som ikke tåler menneskets frihet – de er svært velkomne av nordmenn og allerede veltilpassede innvandrere her. Reelle politiske flyktninger som kommer for å leve blant oss. Knappt noen synes det er ugunstig, tvert om. Men er dette majoriteten som kommer til Norge i dag? Eller er det en kynisk menneskesmuglerindustri som sluser godt bemedlede folk, asylsøkere, ut av hjemlandene for en antatt bedre økonomisk fremtid her?

Norge har hatt en tilstrømning fra Asia og Afrika (asyl, familieinnvandring) i over 40 år av personer fra ekstrempatriarkalsk kultur, som i stort monn holder kvinner og barn nede. Som ikke er interessert i å leve i sameksistens med det norske fellesskapet. Som faktisk avskyr vårt verdigrunnlag. Makten innen disse miljøene vil ikke ha et felles vi. Dette er dokumentert Europa over. Like fullt står Billy på torg i Lillehammer og forfekter at jeg er en av dem som «bygger separate rom» for dem. Det synes jeg, pent sagt, er spesielt. Ikke minst da det kan gjennomdokumenteres at ingen andre enn min arbeidsgiver Human Rights Service og jeg har foreslått flere politiske tiltak for nettopp å slå ut veggene til ett felles rom.

Min påstand kan enkelt sjekkes ved å se vårt arbeid på rihgts.no. Der ligger rapporter som har ført til Stortingsvedtak for å løfte muslimske jenter og kvinner inn i menneskerettighetene, andre rapporter

som viser hvordan kunnskapsløse politikere har blokkert for at nye marginaliserte jenter og kvinner blir en del av vårt felles rom, at det i det hele har vært ført en politikk uten verdimeisig bærekraft.

Jeg vil tro mange innbyggere som sokner til denne avisa med tristhet og frustrasjon i hverdagen, på skolen til barna, i barnehagen, i det frivillige organisasjonslivet, har opplevd nettopp fravær av positivt samvær og genuint verdimeisig fellesskap med en del nye borgere. Kanskje de tenker som meg: ja, det er fint at nye kommer til landet vårt, hvis de med hjertet ønsker å være en del av vårt daglige fellesskap og bidra?

Samtidig tenker jeg: snart er det lokalvalg. Tar politikere som Nordheim en vel drøy sjanse: folk lar seg ikke rundlure lenger av forsøk på å bli påført følelsestyranne som skal overstyre fornuften?

Hege Storhaug
informasjonsleder,
HRS/rights.no

Hva nå, Mjøsregionen?

Etter flere tiår med vellykket høsting fra olje- og gassvirksomhet i Nordsjøen, samtidig som verden har påvirket atmosfæren negativt med menneskeskapte CO2-utslipp, er det mye som tyder på at vi må finne nye og «grønne» bein å stå på.

Slik er det mange som tenker og konkurransen om å tiltrekke seg ny og bærekraftig næring er i gang – nasjonalt og internasjonalt. Spørsmålet melder seg om vi også skal ha en regional konkurranse mellom fylker og kommuner rundt Mjøsa, eller om vi står oss på å samarbeide til felles beste?

Kloke mennesker har uttalt seg om samarbeid (fritt sitert);

- Biologiprofessor Dag Hessen: Grunnen til menneskets (homo sapiens) intelligens, og dermed suksess, er fellesskap og sosialt komplekse omgangsformer.

- Fotballtrener Nils Arne Eggen: Vi må spille hverandre gode.

- Høyrepolitiker Jan P. Syse: Henge sammen for ikke å bli hengt hver for seg.

På vårt regionale plan skal en vokte seg vel for å innlede samarbeid for samarbeidets skyld – det må være noe ganske konkret å samarbeide om.

Et eksempel kan være; Skogsvirke som dyrefôr (kilder: Skog22, NMBU og Samvirke 01/2015):

Foods of Norway-Senter for Forskningsdrevet Innovasjon (SFI) er etablert;

- 8 år–200 millioner kroner.

- Synergi mellom industripartnere og NMBU.

- Fremstilling av fôr basert på kortreiste og fornybare nasjonale ressurser.

Dette dreier seg om «blågrønn» matvaresikkerhet.

I dag er mer enn 50 prosent import;

- 1,8 millioner tonn til husdyrhold–80 % av kaloriinntaket kommer herfra.

- 1,6 millioner tonn til fiskeopp-

drett–skal øke med 5-gangen!

Kan ikke fortsette med soya, bønner, rapsolje, osv. som kan brukes til menneskemat.

Dersom forskningen (eller konkurrerende forskning) blir vellykket skal dette industrialiseres–helst i Mjøsregionen–det må eventuelt regionen bestemme seg for NÅ!

Fordeler i dag er at vi har tre masse, lokalt marked (husdyr) og jernbane til fisken på Vestlandet. Vi må sikkert opparbeide nye fordeler også!

Mjøsa Strandeierforening (www.mjosastrand.no) ble stiftet i 1965 for å ivareta strandeierens interesser i forbindelse med reguleringene av Mjøsa.

Etter 50 års virksomhet ønsker foreningen en revitalisering under formålsparagrafen; Foreningen skal ivareta strandeierinteressene omkring Mjøsa og samtidig arbeide for en god samfunnsmessig og bærekraftig utnyttelse av Mjøsa og Mjøsstrendene.

Vi mener at det skal være mulig å utvikle Mjøsregionen til et kraftsentrum i Norge. I midten ligger Mjøsa, Norges største innsjø, med muligheter for rekreasjon og fritidsaktiviteter som er for lite utnyttet–for oss som bor her og for tilreisende. Mjøsa Strandeierforening klarer ikke å utvikle et kraftsentrum alene men vi ønsker å delta.

Det må defineres satsingsområder for en utvikling som utnytter dagens fortrinn og som krever av oss at vi skaffer oss nye fortrinn i Mjøsregionen.

Jørgen Erik Gallestad,
Biri,
styremedl. og daglig leder
Mjøsa Strandeierforening

Utvikling på Kvamsfjellet

■ Etter flere år med liten aktivitet og utvikling ser det nå ut til at Kvamsfjellet er inne i en positiv trend både når det gjelder næringsutvikling og utvikling av Kvamsfjellet som rekreasjons- og friluftsområde, mye takket være lokale krefter og stor frivillig innsats.

I GD fredag 27.dn.prøver Rune Støstad og ledelsen i Arbeiderpartiet å framstille det som om det er Ap som har stått i spissen for den kommunale satsingen i denne sammenheng. Det Rune Støstad ikke nevner, er at kommunale planer og kommunale tiltak som er gjennomført på Kvamsfjellet i senere år, er vedtatt og gjennomført i perioder der Ap ikke hadde flertall i Nord-Fron kommunestyre.

■ Kommunens rolle har først og fremst vært å legge til rette for utvikling av næringsvirksomhet som gir arbeidsplasser og økonomisk vekst i bygda. Kommunen har også et ansvar for å ivareta en fornuftig og langsiktig forvaltning av viktige naturressurser som gjør Kvamsfjellet attraktivt som rekreasjons- og friluftsområde, ikke bare i vår tid men også i framtida.

Den såkalte «Furusjøplanen» omfatter store deler av Kvamsfjellet, og er et resultat av et grundig planarbeid som på best mulig måte ivaretar ulike hensyn både i forhold til næringsutvikling og i forhold til friluftsliv og naturinteresser. Det er regulert veg til alle hytter i området. Sykkelløyper og skiløyper er lagt inn i planen på en slik måte at det åpner for vinterbrøyting, samtidig som hensynet til skiløperen også er ivarettatt.

■ Reguleringsplanen for Furusjøen hytteområde ble enstemmig vedtatt av kommunestyre i oktober 2013. Andre viktige kommunale tiltak som har betydning for utvikling og utnyttelse av våre fjellområder er endring av regelverket for bygging av anneks og nye regler for inngjerding av fritidsboliger.

Arealgrensen på anneks er fjernet. Dette innebærer at den enkelte hytteeier i større grad enn tidligere selv kan bestemme hvordan tomtearealet skal utnyttes og bebygges.

Arealgrensene for inngjerding av fritidsboliger er i de fleste reguleringsplaner økt til 300 kvm pr., tomt. Det er likevel fortsatt slik at beiterettshavere kan nekte inngjerding av fritidsboliger i beiteområder, men regelendringen har ført til at det nå er langt færre konflikter mellom hytteeiere og beitebruk enn tidligere. Samordning og oppjustering av arealgrenser for bygging av seterhus, tilsvarende det som gjelder for fritidshus i samme område, må også nevnes som et positivt tiltak.

■ Bygging av vann- og avløpsnett mot Furusjøen og Hovdeområdet er et miljøtiltak som kommunestyret også har gått innfor i denne valgperioden. Dette er et stort økonomisk løft for Nord-Fron kommune.

Kommunen skal i første omgang forskuttere anleggskostnadene på 70 millioner kroner. Tiltaket er likevel et viktig miljøtiltak for å hindre forurensning av Furusjøen og Frya. Samtidig vil en standardheving av hyttene i dette området trolig føre til at hyttene brukes mer, noe som gir større ringvirkninger til det lokale næringsliv.

■ Det er i hovedsak et samlet kommunestyre som har stått bak gjennomføringen av kommunale tiltak som har hatt betydning for utviklingen på Kvamsfjellet. Ap har nok bidratt med innspill på linje med andre partier i ulike prosesser, og de er også blitt hørt i større grad enn det som var vanlig for mindretallsparti i tidligere perioder i Nord-Fron kommunestyre. Men Rune Støstad og Arbeiderpartiet sitt forsøk på å ta «hovedæren» for utviklingen på Kvamsfjellet er et sidespor uten dekning i virkeligheten.

Ragnar Jacobsen,
varaordfører (H)

Mathias Kjæstad,
leder i planutvalget (Sp)

Nord-Fron